

V Karviné dne 15.7.2020

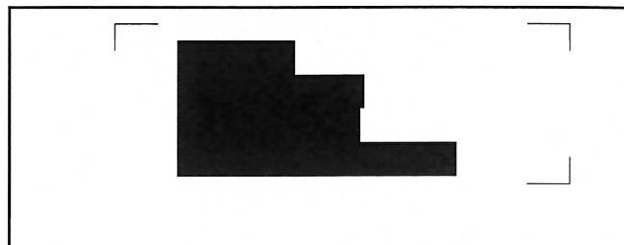
Vás žádáme o to, aby nám obratem po zjištění výsledku PCR testu bylo u každé testované osoby sděleno, zda je výsledek testu pozitivní či zda je negativní. Jedná se o to, že i při předchozím testování docházelo k případům, kdy se do zaměstnání dostavil člověk, který byl pozitivní, o čemž však zaměstnavatel nevěděl, protože informaci o výsledku testu nedostal

Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě

NA BĚLIDLE 7, 702 00 OSTRAVA

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE:

SPIS. ZNAČKA: S-KHSMS 38177/2020/OV/OPaK
ČÍSLO JEDNACÍ: KHSMS 40606/2020/OV/OPaK
VYŘIZUJE: Mgr. et Mgr. Kateřina Matušková
TEL.: 595 138 182
E-MAIL: katerina.matuskova@khsova.cz

DATUM: 29. 7. 2020

ROZHODNUTÍ

Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů rozhodla v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím o žádosti právnické osoby [redacted]:

Podle ustanovení § 8a zákona č. 106/1999 Sb., ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „nařízení EU 2016/679“), z důvodu ochrany osobních údajů, se žádost o poskytnutí informace doručená dne 16. 7. 2020 týkající se sdělení výsledku PCR testu na přítomnost viru SARS-CoV-2 u každé testované fyzické osoby pracující na pracovištích Důl ČSM-Sever, Důl ČSM-Jih a Důl ČSA pro právnickou osobu OKD, a. s., které byla na základě mimořádného opatření Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě č. 12 a č. 13 nařízena povinnost nechat se otestovat na přítomnost výše zmíněného viru, zda je výsledek testu pozitivní nebo negativní,

o d m í t á .

Odůvodnění:

Dne 16. 7. 2020 obdržela Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „správní orgán“), jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) žádost ze dne 15. 7. 2020 [redacted] o informace ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, která byla podána prostřednictvím datové schránky.

Žadatel v žádosti žádal o poskytnutí následujících informací: „ [redacted]

Vás žádáme o to, aby nám obratem po zjištění výsledku PCR testu bylo

u každé testované osoby sděleno, zda je výsledek testu pozitivní či zda je negativní. Jedná se o to, že i při předchozím testování docházelo k případům, kdy se do zaměstnání dostavil člověk, který byl pozitivní, o čemž však zaměstnavatel nevěděl, protože informaci o výsledku testu nedostal.

***

Správní orgán uvádí, že dle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. pokud povinný subjekt žádosti nevyhoví, vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti.

Dle § 8a zákona č. 106/1999 Sb. poskytne povinný subjekt informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu.

Správní orgán v souladu s ustanoveními § 69 a násl. zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), vydal mimořádná opatření krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě č. 12. a č. 13, v nichž nařídil části fyzických osob pracujících na pracovišti Důl ČSA, Důl ČSM-Sever a Důl ČSM-Jih pro právnickou osobu OKD, a. s. povinnost podrobit se PCR testu na přítomnost viru SARS-CoV-2. Mimořádná opatření byla vydána v návaznosti na nepříznivý vývoj onemocnění Covid-19 u fyzických osob pracujících pro právnickou osobu OKD, a.s. a to za účelem zamezení dalšího šíření tohoto onemocnění.

Správní orgán uvádí, že žadatelem požadované informace lze subsumovat pod pojem údaje o zdravotním stavu, které se týkají tělesného nebo duševního zdraví fyzické osoby ve smyslu čl. 4 odst. 15 nařízení EU 2016/679, neboť se jedná o poskytnutí informací o negativitě či pozitivitě PCR testu fyzické osoby na přítomnost viru SARS-CoV-2. Podle čl. 6 odst. 1 písm. a) téhož nařízení je zpracování osobních údajů zákonné, pouze pokud subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů. Vzhledem k tomu, že správní orgán nemá od dotčených osob souhlas s předáním jejich osobních údajů, neboť se jedná o velké množství osob a vzhledem k tomu, že pro sdělení těchto osobních údajů není splněna ani jedna z podmínek uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. b) až f) nařízení EU 2016/679, je vůči těmto údajům splněn v souladu s ustanovením § 8a zákona č. 106/1999 Sb. důvod pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informací.

Správní orgán dále uvádí, že dle ustanovení § 89 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví jsou zaměstnanci orgánů ochrany veřejného zdraví povinni zachovávat mlčenlivost o individuálních údajích vztahujících se k fyzickým osobám a o obchodním tajemství, o kterých se při postupu dle tohoto zákona, přímo použitelných právních předpisů Evropské unie, zvláštního právního předpisu upravujícího ochranu veřejného zdraví při práci a zvláštních právních předpisů upravujících působnost orgánů ochrany veřejného zdraví dozvěděli.

Žadatel v žádosti vedl, že předání požadovaných informací není v rozporu s právními předpisy na ochranu osobních údajů a to konkrétně dle čl. 9 odst. 2 písm. g) nařízení EU 2016/679. Správní orgán k odůvodnění oprávněnosti žadatele požadovat výše uvedené informace uvádí, že ochrana veřejného zdraví v období epidemie Covid-19 je zcela jistě významným veřejným zájmem pro zpracování údajů o osobním zdravotním stavu Krajskou hygienickou stanicí Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě, ale nikoliv pro předání a následně zpracování těchto informací žadatelem. Zpracování této kategorie osobních údajů podléhá zvláštním opatřením s cílem chránit práva a svobody fyzických osob a nemělo by vést k tomu, aby třetí strany, jakou jsou zaměstnavatelé, zpracovávaly informace o zdravotním stavu svých zaměstnanců. Veřejný zájem je zájmem podstatné části veřejnosti a směřuje ke všeobecnému blahu. O veřejný zájem se nejedná v případě zájmu individuálního či úzké skupiny, kterou žadatel v tomto případě bezesporu je.

Správní orgán dále uvádí, že předání informací o pozitivitě či negativitě testu na přítomnost viru SARS-CoV-2 společnosti žadatele není zcela jistě přiměřené sledovanému cíli, tedy zabránění šíření onemocnění Covid-19. K zabránění šíření tohoto onemocnění na pracovišti zaměstnavatele, lze využít méně intenzivnější prostředky a opatření. Pokud by došlo k předání těchto informací, mohlo by dojít k fyzické, hmotné či nehmotné újmě, zejména v případech, kdy by zpracování mohlo vést k diskriminaci, poškození pověsti, či společenskému znevýhodnění, kdy by subjekty údajů mohly být zbaveny svých práv a svobod nebo možnosti kontrolovat své osobní údaje.

V souvislosti s právě uvedeným přistoupil správní orgán k testu proporcionality, a to mezi zcela obecně stanoveným právem na informace zakotveným v čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen "Listina") na jedné straně a na straně druhé právem na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí (viz čl. 7 odst. 1 Listiny) a právem každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (viz čl. 10 odst. 2 Listiny).

Obecně vzato se test proporcionality aplikuje ve třech krocích. Prvním krokem je **tzv. test vhodnosti**, tedy jinými slovy odpověď na otázku, zda je omezení limitující lidské právo (v tomto případě právo na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny) způsobilé dosáhnout požadovaného cíle. V rámci druhého kroku, tedy **tzv. testu nezbytnosti**, je zkoumáno, zda neexistuje takové opatření, které je způsobilé dosáhnout stejného cíle přinejmenším ve stejné míře a přitom je šetrnější vůči omezenému lidskému právu. V třetí fázi testu proporcionality (někdy nazývána jako test proporcionality stricto sensu, tedy test proporcionality v užším slova smyslu), dochází k samotnému měření mezi lidským právem a jeho omezením na jedné straně a na druhé straně mezi jiným lidským právem či veřejným zájmem a jeho naplněním na úkor omezeného lidského práva.

K otázce **vhodnosti omezení práva na informace** je nutno předeslat, že naše společnost se nyní nachází ve zcela bezprecedentní situaci způsobené onemocněním Covid-19. Šíření tohoto onemocnění s sebou přináší pochopitelně napětí u jednotlivých osob nacházejících se na území ČR, přičemž o to větší se toto napětí objevuje mezi zaměstnanci konkrétních společností. Rozšíření informace o tom, že je konkrétní fyzická osoba pozitivní či negativní na onemocnění Covid-19 způsobuje nejenom eskalaci situace v rámci dané společnosti a až jistý „hon“ na tyto nemocné osoby či šíření nejrůznějších dezinformací a fám, ale v konečném důsledku poznamenává rovněž mezilidské vztahy mezi zaměstnanci daného zaměstnavatele, u kterých se nákaza dosud neprojevila.

Správní orgán v souvislosti s výše uvedeným vzal z hlediska vhodnosti omezení práva na přístup k informacím do úvahy i skutečnost, že právě správní orgán je orgánem, který má za povinnost chránit veřejné zdraví a tato povinnost není v takto citlivé míře stanovena jiným, jako například žadatelově společnosti. Žadatel má možnost pokračovat v preventivních opatřeních, které již v minulosti zavedl a kterými se snažil eliminovat riziko šíření nákazy, ale není možné, aby obdržel takto konkrétní osobní údaje. Správní orgán dále uvádí, že žadateli ani do současné doby nebylo stanoveno právo nakládat s osobními údaji zaměstnanců jako je zdravotní stav, a to v souvislosti s jinými infekčními onemocněními vyskytujícími se ve společnosti, a v případě, že se o těchto skutečnostech dozvěděl, bylo to za součinnosti orgánu ochrany veřejného zdraví a ve spolupráci se zaměstnancem. Správní orgán je za stávající situace také nucen jistým způsobem předvídat a předjímat, jak by s danými informacemi mohlo být ze strany žadatele naloženo. Správní orgán uvádí, že je na tomto místě zcela logická obava, že by se poté, co žadatel předmětné informace obdrží, mohly tyto informace zcela samovolně a bez možnosti jakékoli kontroly a vlivu správního orgánu šířit komunikačními zdroji typu např. sociální sítě. Na tomto místě nemůže dle přesvědčení správní orgán obstát ani případný argument žadatele, že zde správní orgán vytváří jisté domněnky, pravděpodobné scénáře apod., neboť stejně jako má správní orgán má povinnost chránit podle zákona č. 258/2000 Sb. veřejné zdraví v ČR, má rovněž tak povinnost vytvářet podmínky pro ochranu zdraví každého jednotlivce a tuto ochranu fakticky naplňovat. Nezastupitelná role správního orgánu při řešení nastalé pandemie přitom nesouvisí jen s epidemiologickým šetřením - vyhledáváním tzv. pozitivních osob a jejich kontaktů, ale správní orgán sehraává společně s Ministerstvem zdravotnictví rovněž klíčovou úlohu při zklidňování veřejnosti a vysvětlování této nastalé celospolečenské, bezprecedentní, situace. S ohledem k uvedenému tak má správní orgán za to, že neposkytnutí informací žadateli výsledku testu fyzických osob specifikovaných

ve výroku tohoto rozhodnutí je vhodným a v celém kontextu dané situace nevyhnutelným postupem, skrze který je a bude správní orgán schopen i nadále udržet v rámci společnosti relativní klid a chránit údaje o zdravotním stav jednotlivých fyzických osob.

Z hlediska druhého kroku testu proporcionality, tedy tzv. testu nezbytnosti, je na tomto místě třeba konstatovat, že šetrnější či méně omezující opatření v této situaci správní orgán z hlediska požadovaného cíle nespátřuje. Ochrana osobních údajů a zejména zdravotního stavu dotčených osob převyšuje právo na informace, neboť sama fyzická osoba má právo rozhodovat o sdělení informací o svém zdravotním stavu a je pouze na ní, zda tyto informace sdělí i svému zaměstnavateli. Zaměstnavatel může provést pouze preventivní kroky k odhalení příznaků na onemocnění Covid-19, ale žádný právní předpis mu nestanovuje právo disponovat či jinak zjišťovat informace o přesném zdravotním stavu zaměstnanců. Vzhledem k tomu, že institut práva na poskytnutí informací je zásadně vázán tím, zda povinný subjekt požadované informace poskytne či nikoli, a pokud ano, poté v jakém rozsahu, má správní orgán za to, že zde žádná alternativa, která by byla k omezenému právu šetrnější, neexistuje. Proto je rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací v požadovaném rozsahu jediným možným postupem v dané věci.

Z hlediska třetího kroku daného testu, tedy provedení testu proporcionality v užším slova smyslu, dochází k samotnému porovnání omezovaného práva na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny proti právu na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí (čl. 7 odst. 1 Listiny) a právu na ochranu každého před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (čl. 10 odst. 2 Listiny). Správní orgán přistoupil k omezení uvedeného práva s ohledem na závěry uvedené ve vztahu k prvnímu kroku testu proporcionality a na tomto místě na ně rovněž odkazuje. Jak správní orgán výše předestřel, je omezení práva na informace v tomto ohledu nezbytné za účelem ochrany soukromí osob, týkající se jejich zdravotního stavu a zachování relativního klidu napříč společností zaměstnavatele. Má-li správní orgán na tomto místě porovnat zásah do práva na informace, kdy informace v požadovaném rozsahu žadateli neposkytne, s tím, že by mohlo poskytnutím informací dojít, k ohrožení konkrétních osob s onemocněním Covid-19, klade si správní orgán za jednoznačný cíl ochranu právě těchto zaměstnanců a jejich rodin. Z dosavadních zkušeností při řešení této pandemie doznal správní orgán v mnohých případech poznatků, že byť i jen pouhé podezření na prokázání uvedené nákazy u některého ze zaměstnanců může v konečném důsledku vést k vytvoření nepřiměřeného nátlaku (mnohdy i mediálního), kdy daná osoba včetně celé její rodiny je vystavena pomluvám, nadávkám a veřejnému osočování. Vzhledem k tomu, že, jak je uvedeno již v tomto rozhodnutí, je základním cílem správního orgánu ochrana veřejného zdraví a v této nelehké situaci vytváření klidu a rovnováhy mezi obyvateli, pak je správní orgán v souladu s tím povinen vyvarovat se jakýchkoli postupů, které by mohly klid a rovnováhu ve společnosti narušit.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto o odmítnutí žádosti žadatele, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se lze proti tomuto rozhodnutí odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu zdravotnictví ČR v Praze – hlavnímu hygienikovi ČR podáním u Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě.

Rozdělovník:

Počet výtisků vyhotoveného dokumentu: 1

1x adresát, počet listů 4 -datová schránka

v.z. Mgr. Zuzana Babišová, v.r.
MUDr. Pavla Svrčinová, Ph.D.,
vedoucí služebního úřadu
ředitelka Krajské hygienické stanice
Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě